

Og jeg vil bede hr. Bjørn Elmquist lægge mærke til én ting: Det er jo ikke alene lederen, der fastlægger miljøpolitikken i en virksomhed. I dag er en virksomhed sådan skruet sammen, at alle er med omkring bordet, og ingen virksomhedsleder er i stand til at kunne lave et miljøsvineri, uden at de ansatte ved det og ville gribe ind over for det, hvis det foregik. Jeg synes simpelt hen, at det, vi diskuterer her i øjeblikket, er helt ude af proportioner.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil godt spørge hr. Bjørn Elmquist, om han ikke er enig med mig i, at der her er tale om en generel modernisering af straffeloven svarende til de krav, vi fra samfundets side kan se, og at der derfor ikke er tale om en særlov.

Tom Behnke (FP):

Nu bliver det først rigtig spændende. Hr. Elmquists mange udtalelser er jo heldigvis blevet båndet, og hr. Elmquists udtalelser om, hvorvidt en forhøjelse af strafferammen vil være præventiv, vil blive afspillet igen og igen ved passende festlige lejligheder, når hr. Elmquist ellers står og tordner om det modsatte. Men det kommer til den tid.

Det spændende her er, at hr. Bjørn Elmquist jo havde en række fordomme om, hvad højrefløjnen havde af holdning til et sådant forslag. Det, der jo egentlig er sket indtil nu, er blot – så vidt jeg har hørt – at Venstre og De Konservative har sat spørgsmålstegn ved retssikkerheden, har sat spørgsmålstegn ved konsekvenserne af forslaget. Jeg har ikke hørt nogen af partierne udtale sig imod forslaget som sådan.

Nu vil jeg holde et indlæg, hvor jeg positivt vil omtale forslaget og slutte af med at sige, at Fremskridtspartiet vil støtte forslaget. Så hr. Elmquists fordomme holder overhovedet ikke. Men det er jo skønt at kunne stille sig op som politiker og vinde anerkendelse på fordomme om andre. Men det holder ikke, det er ren luft.

Nej, det, der er sagen, er jo, at allerede i dag er det sådan med skattelovgivningen, lov om euforiserende stoffer og senest våbenloven, at i særlig grove tilfælde, ved særlig grove overtrædelser har man muligheden for at opklassificere det til at blive en del af straffeloven. Det er en straflovsovertrædelse med, hvad deraf følger – ikke bare det, at man udvider strafferammen, men også alle de andre værktøjer, der bliver taget i brug. Og det, man nu ønsker med forsla-

get her, er at gøre det samme på miljøområdet, at i meget enkeltstående – heldigvis – men særlig grove miljøsager, kan man benytte straffelovgivningen. Det synes vi i Fremskridtspartiet er udmærket. Vi synes, det er en rigtig tanke. Vi støtter tanken i det. Det betyder ikke, at vi ikke har nogle spørgsmål til forslaget. Selvfølgelig har vi det.

Fru Birthe Rønn Hornbech har været inde på en række af de problemstillinger, der kan være i at gøre det. Det skal ikke afholde os fra i Fremskridtspartiet at være positive, men vi vil meget nøje følge den udvalgsbehandling og høre og se de svar, der kommer fra ministeren. Det vil selvfølgelig have betydning for vores stillingtagen til forslaget, det er klart, men vi er positive i udgangspunktet.

Det, vi i Fremskridtspartiet måske kunne være lidt bekymrede ved, synes jeg ikke har været nævnt så meget i dag, og det er det, at der står: »... eller fremkaldes nærliggende fare derfor«. Altså nærliggende fare for, at der vil ske en forurening, og jeg kunne da godt tænke mig, at man fik boret lidt mere i, hvordan man vil definere, hvad det er. Hvordan kan der opstå en nærliggende fare, og hvordan kan man med forset nå dertil?

Det har jo altid været Fremskridtspartiets politik, at den, der forurener, selv skal sørge for at rydde op efter sig eller som minimum betale for, at det bliver gjort. Det synspunkt har vi stadig væk. Men det synspunkt er ikke omfattet af forslaget. Her er der ikke tale om, at man udvider muligheden for, at virksomhederne via bøder, afgifter eller betaling direkte for at udbedre skaden gør det. Nej, her er der bare tale om, at man sætter nogle personer i fængsel, og det er jo ikke sikkert, at det efterfølgende retter særlig godt op på skaden. Så er det stadig væk skatteborgerne, der skal betale for, at der bliver rensset op. Det er stadig væk skatteborgerne, der skal betale for, at vedkommende så sidder i fængsel.

Det, der ville være hensigtsmæssigt, var, hvis ministeren samtidig med det her forslag havde strammet op i forhold til, at de, der forurener, rent faktisk betaler, hvad det koster at få rensset op igen. Det ville være hensigtsmæssigt. Men selvfølgelig vel at mærke, når der er tale om en forurening, der er begået forsætligt, og det er en forurening, som er sket i vore dage efter vor tids lovgivning. For hvis man ser på virksomheder for bare 20 eller 25 år tilbage, så lavede de jo en masse handlinger, som dengang var fuldt lovli-